

- **2018. június 28–30-án** került sor a *Laws Across Codes and Laws Decoded* című konferenciára a European Society for Comparative Legal History és a párizsi École Normale Supérieure közös szervezésében. A konferencián Képesy Imre egyetemi tanársegéd (ELTE ÁJK) *The Influence of the Austrian Laws on the creation of the first Hungarian Criminal Code* címmel tartott előadást. A magyarországi kodifikációval foglalkozó panel résztvevője volt továbbá Beke-Martos Judit ügyvezető (Ruhr Universität Bochum, Juristische Fakultät, Zentrum für Internationales) és Peres Zsuzsanna egyetemi docens (NKE ÁKK). A panel moderátora Manuel Gutan egyetemi docens (*Universitatea Lucian Blaga, Nagyszeben*) volt.
- **2018. július 12–15-én** került sor az Augsburgi Egyetem Büntetőjogi, Büntető eljárásjogi, Büntemegelőzési és Jogi Kortörténeti Tanszékének és az Eötvös Loránd Tudományegyetem Magyar Állam- és Jogtörténeti Tanszékének közös szervezésében a *18. német-magyar büntetőjog-történeti szemináriumra*, amelynek házigazdája az Augsburgi Egyetem volt. A konferenciát Tordai-Lejkó Gábor, Magyarország főkonzulja nyitotta meg, majd Matthias Rossi dékánhelyettes, Arnd Koch tanszékvezető egyetemi tanár és Mezey Barna tanszékvezető egyetemi tanár köszöntötte a résztvevőket. A szemináriumon a doktoranduszhallgatók (Losonczy Eszter, Mireisz Tímea és Rigó Kinga) mellett tíz német és hat magyar (Kárász Marcell, Lehoczky Kristóf, Szabó András, Sziládi Péter, Vántus Boglárka és Vuncs Rajmund) joghallgató ismertette kutatási eredményeit. Az ünnepi előadást (Festvortrag) Arnd Koch tartotta, a jelenlévők az esküdtbíráskodás németországi történetével ismerkedhettek meg.
- **2018. július 17–19-én** került sor az Eötvös Loránd Tudományegyetem Magyar Állam- és Jogtörténeti Tanszékének szervezésében a *3. horvát-magyar jogtörténeti szemináriumra*. A résztvevőket Somssich Réka dékánhelyettes köszöntötte, az ünnepi oktatói előadást Képesy Imre egyetemi tanársegéd tartotta „*The Creation of the first Hungarian Criminal Code*” címmel. A szemináriumon hat horvát és nyolc magyar (Gera Anna, Grimm Lajos, Hernádi Réka Kíra, Jakus Barnabás, Kovács Ákos Tibor, Sveda Tamás György, Szabó Patrik, Zanócz Gréta) joghallgató tartott előadást, ismertette legfrissebb kutatási eredményeit. A magyar hallgatókat Bódiné Beliznai Kinga egyetemi adjunktus és Gosztonyi Gergely egyetemi adjunktus készítette fel.
- **2018. szeptember 14-én** a Hajdúböszörmény Város Napja program keretében került bemutatásra *A jogszolgáltatás története Hajdúböszörményben* című kötet, amelynek összeállításában a Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karának jogtörténészei, a

hajdúböszörményi Hajdúsági Múzeum, valamint a MNL Hajdú-Bihar Megyei Levéltár és hajdúböszörményi Fióklevéltárának munkatársai vettek részt.

Az Országos Bírósági Hivatal Ráth György Bírósági Történelem és Hagyományápolás című pályázatának keretében megszületett kötetet Bódiné Beliznai Kinga egyetemi docens (ELTE ÁJK) mutatta be a hajdúböszörményi Városházán. A rendezvényen Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke és Kahler Ilona, a Debreceni Törvényszék elnöke köszöntötte a résztvevőket.

A kötetben olvasható tanulmányok: Husveth András: *Hajdúböszörmény rövid története*; Szekeres Gyula: *Böszörményi jogi népelet, jogi népszokások „a böszörményi legénypárbajok tükrében”*; Balogh Judit: *A hajdúkerületi törvényszék büntetőbíráskodása a 18–19. században. Nagy Sándor bíróság- és ítélkezés-történeti munkássága*; Megyeri-Pálffy Zoltán: *A Hajdúböszörményi Járásbíróság megszervezésének és elhelyezésének története*; Kovács Ilona: *A Hajdúböszörményi Járásbíróság bírái és tisztviselői 1872 és 1950 között*; Varjasi Imre: *Adatok az 1956-os forradalom utáni kádári megtorlások hajdúböszörményi történetéhez*; Varjasi Imre: *„Zsivány nyelv – zsivány szók”. Jogtörténeti nyelvemlékek a Hajdúságban*.

- **2018. szeptember 10–13-án** Bécsben tartotta 70. konferenciáját az *International Commission for the History of Representative and Parliamentary Institutions* (ICHRPI). A konferencia középpontjában Német-Ausztria megalakulásának 100. évfordulója állt. Ehhez kapcsolódóan a következő témakörökben hangzottak el előadások: Parlamentarizmus és államalapítás, A parlamenti törvényalkotás, Parlamenti infrastruktúra (épületek, technika, segédhivatalok alkalmazása). A konferencián magyar jogtörténészek is képviselték magukat: Szabó István tanszékvezető egyetemi tanár (PPKE JÁK) és Szigeti Magdolna egyetemi docens (PPKE JÁK) mellett Komáromi László egyetemi docens (PPKE JÁK) *Parlament und Gesetzgebung im Verfassungsentwurf von Ignác Martinovics (1793) mit besonderer Berücksichtigung der direktdemokratischen Institutionen*, valamint Bódiné Beliznai Kinga egyetemi docens (ELTE ÁJK) *Erinnerungen aus der Geschichte des Stenographenbüros des ungarischen Parlaments* és Képes György egyetemi adjunktus (ELTE ÁJK) *The Hungarian National Assembly of 1920–22 and the Question of Universal and Secret Suffrage* címmel tartott előadást.

- **2018. szeptember 26-án** az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán került sor a Tárkány Szücs Ernő Jogi Kultúrtörténeli és Jogi Néprajzi Kutatócsoport, a Magyar Néprajzi Társaság Társadalomtudományi Szakosztálya, valamint az ELTE ÁJK Magyar Állam- és Jogtörténeli Tanszéke szervezésében a kutatócsoport 2013–2018 között, OTKA-támogatással megvalósuló pályázati projektjének zárókonferenciájára.

A konferencia egyben lehetőséget nyújtott a Jogi kultúrtörténeli, jogi néprajzi kiskönyvtár elnevezésű könyvsorozat újabb kötetének bemutatására is. Stipta István, az MTA IX. Osztály Jogtörténeli Albizottságának elnökének köszöntője után Mezey Barna, a Tárkány Szücs Ernő Jogi Kultúrtörténeli és Jogi Néprajzi Kutatócsoport társelnöke beszélt a Kutatócsoport munkásságáról, a jogi kultúrtörténeli és néprajzi kutatások fontosságáról, majd a *Szokásjog és jogszokás (Jogi kultúrtörténeli és jogi néprajzi tanulmányok)* kötet jelentőségéről szolt. A konferencián jogtörténészek, jogfilozófusok, történészek, levéltárosok, muzeológusok és néprajztudósok vettek részt.

- **2018. október 19-én** került sor a Magyar Tudományos Akadémia székházában az *Erdély különjoga* című tudományos konferenciára a MTA Jogtörténeli Albizottsága, a Magyar Jogász Egylet Jogtörténeli, Római Jogi és Egyházi Szakosztálya, valamint az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Magyar Állam- és Jogtörténeli Tanszékének szervezésében.

A konferenciát Máthé Gábor professor emeritus (ELTE ÁJK) és Stipta István tanszékvezető egyetemi tanár (KRE ÁJK) nyitotta meg.

A következő előadások hangzottak el: Kisteleki Károly egyetemi adjunktus (ELTE ÁJK): *Az erdélyi államiság stációi*; Stipta István tanszékvezető egyetemi tanár (KRE ÁJK): *Territoriális reformok és az igazságszolgáltatási szervezet Erdélyben 1873–1876*; Mezey Barna tanszékvezető egyetemi tanár (ELTE ÁJK): *Magyar jog – erdélyi jog*; Szabó Béla tanszékvezető egyetemi tanár (DE ÁJK): *Az európai ius commune és az erdélyi százszok joga a korai újkorban*; Horváth Attila intézetvezető egyetemi tanár (NKE ÁKK): *Az Erdélyi Fejedelemség magánjoga*; Homoki-Nagy Mária tanszékvezető egyetemi tanár (SZTE ÁJK): *A magánjog fejlődése Erdélyben az OPTK hatálya alatt*; Veress Emőd intézetvezető egyetemi tanár (Sapientia EMTE): *A magánjog útjai Erdélyben 1918–1920 után*; Domokos Andrea egyetemi tanár (KRE ÁJK): *Adalékok az Erdélyi Fejedelemség büntetőjogához*; Nánási László c. egyetemi docens (SZTE ÁJK): *Büntetőjogi kodifikációs kísérletek az Erdélyi Nagyfejedelemségben*; Kádár Humor egyetemi adjunktus (Sapientia EMTE): *Erdély büntetőjoga és büntető eljárásjoga 1918 és 1937 között*; Székely János egyetemi adjunktus (Sapientia EMTE): *Az osztrák és francia ihletésű perjogi látásmódok kölcsönhatásai az erdélyi jogtörténeli térben a 20. század első felében* és Kokoly Zsolt

egyetemi adjunktus (Sapientia EMTE): *Az erdélyi jogi oktatás sajátosságai a 18–19. századi protestáns iskolahálózatban*.

- **2018. november 9-én** a Budapesti Ügyvédi Kamara tanácstermében került sor az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Magyar Állam- és Jogtörténeli Tanszéke, a MTA Jogtörténeli Albizottsága és a Magyar Jogász Egylet Jogtörténeli, Római Jogi és Egyházi Szakosztálya szervezésében arra a tudományos konferenciára, amelynek témája *A Monarchia összeomlása és az első köztársasági kísérlet* volt.

Máthé Gábor professor emeritus (ELTE ÁJK) köszöntő szavai után Stipta István tanszékvezető egyetemi tanár (KRE ÁJK) nyitotta meg a konferenciát. A tudományos tanácskozáson előadást tartott Erdődy Gábor tanszékvezető egyetemi tanár (ELTE BTK), Balogh Judit habil. egyetemi docens (DE ÁJK), Mezey Barna tanszékvezető egyetemi tanár (ELTE ÁJK), Gosztonyi Gergely egyetemi adjunktus (ELTE ÁJK), Horváth Attila intézetvezető egyetemi tanár (NKE ÁKK), Révész T. Mihály c. egyetemi tanár (ELTE ÁJK), Képes György egyetemi adjunktus (ELTE ÁJK), Sipos Balázs habil. egyetemi docens (ELTE BTK), valamint Szabó István tanszékvezető egyetemi tanár (PPKE JÁK).

- **A 2018. november 6-án** *Az államfői jogok alakulása a közjogi provizórium idején* című tantermi előadásával, *Az 1665. évi Kongelov, mint a dán abszolút monarchia alkotmánya* című magyar nyelvű és *The royal law of 1665 as the written Constitution of the Danish Absolute Monarchy* című angol nyelvű tudományos előadásával Képes György egyetemi adjunktus (ELTE ÁJK) a Debreceni Egyetem Társadalomtudományi Habilitációs Bizottságának döntése értelmében, a Szakértői Bizottság értékelése alapján habilitált doktori címet szerzett.

- **2018. november 7-én** a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán Pétervári Máté nyilvános vitában eredményesen védte meg A járások kialakítása Magyarországon az 1870: XLII. tc. alapján tárgyban benyújtott doktori értekezését.

A bíráló bizottság tagjai voltak Balogh Elemér tanszékvezető egyetemi tanár (SZTE ÁJK), Szabó István tanszékvezető egyetemi tanár (PPKE JÁK), Mezey Barna tanszékvezető egyetemi tanár (ELTE ÁJK), Szabó Béla tanszékvezető egyetemi tanár (DE ÁJK), Béli Gábor tanszékvezető habil. egyetemi docens (PTE ÁJK) és Antal Tamás habil. egyetemi docens (SZTE ÁJK). A bírálóbizottság javaslatot tett a Doktori Tanácsnak a *summa cum laude* doktori fokozat odaítélésére.

- **2018. november 27-én** *Köztársaság Magyarországon és Közép-Európában* címmel konferenciát rendezett a Magyar Tudományos Akadémia Társadalomtudományi Kutatóközpont Jogtudományi Intézet Össze-

hasonlító Alkotmányjogi Kutatócsoportja és az NKE Államtudományi és Közigazgatási Kar Alkotmányjogi Intézete.

- **2018. december 5–7-én** a Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának Európai Jogtörténelmi Tanszéke a szegedi Gál Ferenc Főiskola Teológiai Karával, a MTA Szegedi Akadémiai Bizottságának Jogtudományi Szakbizottságával, valamint a Pólay Elemér Alapítvánnyal közösen rendezett konferenciát *Centenaria 1918 – A hosszú 19. század vége* címmel.

A tudományos tanácskozás első napján a doktorandusz szekcióra került sor. December 6-án délelőtt plenáris üléssel folytatódott a konferencia, amelyet Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök nyitott meg. Az ülés középpontjában az 1917. évi Codex Iuris Canonici állt. A délutáni szekcióüléseken a münsteri, a bayreuthi, a krakói, az isztambuli és a pozsonyi egyetem professzorai mellett a magyar jogtörténészek summázták kutatási eredményeiket az európai alkotmánytörténet témakörében.

A konferencia zárónapjának egyik szekciója hadtörténettel és törvénykezésszakszakkal, míg a másik szekció alkotmány- és jogtörténettel foglalkozott.

- **2018. december 19-én** kollégái, barátai és tisztelői köszöntötték a 70. születésnapját ünneplő

Zinner Tibor történészt. Az ünnepi alkalomra készült tanulmánykötetet [Fodor Veronika – Gecsényi Patrícia – Hollósi Gábor – Kiss Dávid – Ráczné Baán Krisztina – Rácz János (szerk.): *Zinner 70. Egy élet az (i)gazságszolgáltatás kutatásának szolgálatában*, Budapest, 2018, Írott Szó Alapítvány – Magyar Napló, 550 p.] Somorjai Ádám OSB mutatta be, az ő szavait idézzük: „»A Zinner« és egy vatikáni levéltáros... hogy kerül a csizma az asztalra, miért éppen enyém a tisztesség, hogy a többiek nevében is szólhatok? Tizenegy esztendeje fölöttem neki három, számomra akkor fontos és a vonatkozó irodalomban eldöntetlen kérdést és ő 160 ezer leütésben válaszolt egy olyan kéziratral, amely eldöntötte a versenyt. Azóta három magyar, két angol nyelvű vastag forráskiadványt jegyeztünk együtt, így társszerzők lettünk úgy, hogy mindketten megtartottuk függetlenségünket. Ha magamat verselezgetni akarom, akkor hozzá fordulok, hogy ne lassáljak, hanem lépjem meg a következő lépést... Ez így egy termékeny együttműködés, de ő is így nyilatkozott egyszer arról, hogy mennyi energiát viszek el ügyeletes kérdéseimmel és projekt-terveimmel... Én is független maradtam, minden hivatásbeli kötődésem

vállalásával együtt, akár csak ő, aki mindig igyekezett független maradni az ítéletalkotás során és ezért keletkeztek konfliktusai is.

»Már megint egy emlékkönyv« – szakmai körökben már nem hasít a gondolat, főleg, hogy igen rövid volt a határidő. Emlékszem még arra, hogy volt idő, amikor még szűkebb honunkban ez a műfaj nem volt honos, a német nyelvterület szokását importáltuk és most már, magyar módra, el is infláltuk ezt a gyakorlatot.

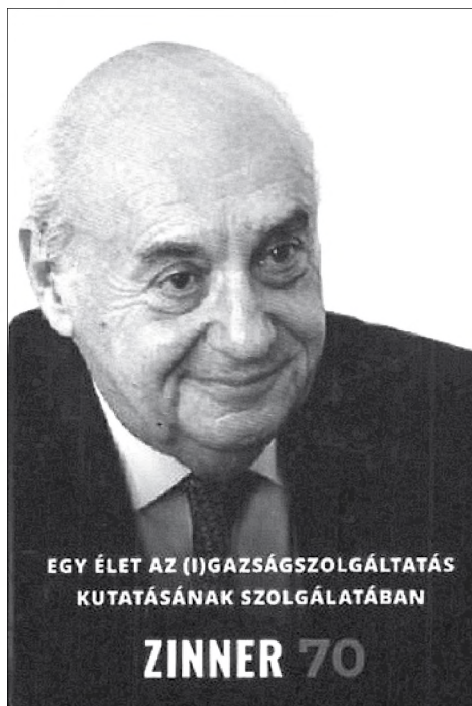
A műfaj nem könnyű, hiszen a kötet első része, s bár informatív, mert »a Zinner« történései körül a köz-történet eseményei sejlenek föl, mégsem ez lesz az egyetlen forrás életrajzára, még életrajz-interjúja sem, amelyhez a szerkesztők nagy bravúrral egyesítették asztali beszélgetéseit,¹ mégis, ahogy olvasom és újra olvasom, két részből áll össze, amiből nehezen bomlik ki az életrajz íve és rejtjelezett marad az egyes események időrendjének rekonstruálása. Ami azért jó, mert személye még mindig nem nyitott könyv marad és tartogat még számunkra meglepetést. Főleg, hogy az egyes emlékezők sem jeleskednek pontosságban és másképpen élnek bennük egyes kiemelkedő jelentőségű események, mint ahogy Benne élnek. De ez már így van jól, és ezért tartjuk a levéltárosokat és történészeket, hogy utólag elgondolkozzanak azon, hogyan is történhetett... Mindenesetre »a Zinner« privilegiált helyzetben van, ha egy-

aránt róla szól az osztálytárs, az egyetemi jóbarát és az őket követő nemzedék jelese, két gimnáziumi tanára, a magyar nyelvet oktató mellett az osztályfőnök történelem- és földrajztanár, amely szakokon ő is a Kossuth Lajos Tudományegyetemen tanult, azok mellett, akikkel utóbb hozta össze az élet munkaköreire, avagy szülővárosában.

Amire oly sokan voltak, vannak és lesznek kíváncsiak, mit is őrizget még bugyraiban, előbb-utóbb ki fog derülni. Mert azért azt tudjuk – miként hiteles tanú adta közre a tény –, hogy páncélszekrényében soha sem minősített iratokat, hanem minőségi italokat őrzött.

Az *Érték és Mérték* fejezetben két jeles szerző elmélkedik Európáról, az értelmiség felelősségéről, régi és új problémáiról,² illetve a szociáletika kritériumainak kialakításáról.³

A *Festschrift* mint műfaj nem könnyű, mert a szerzők igyekeztek olyan témákat tárgyalni, amelyek életművével kapcsolatosak, vannak olyan elfoglalt szerzők is, akik több mint tíz éves kéziratot húztak elő a fiókból és nem nézték meg immáron az ünnepeket egy évtizede megjelent publikációit vagy más korábbi irodalmat, hogy a jegyzeteket frissítsék.

Vannak szerzők, akik a szűkebb pátria, Sátoraljaújhely történetéből merítettek, vagy forrásközléssel,⁴ vagy a város történetének rövid összefoglalásával.⁵ Vannak szerzők, akik ez alkalomból idáig ismeretlen forrásokat tettek közzé és ez biztosíthatja, hogy a jövőben nem avul el ez az időhöz kötött kiadvány, hiszen a forrás első megjelenési helyét idézni kell majd és így a kötet idézetsége növekedhet.⁶ Érdeklődéssel olvashattuk Hahn István egy beszámolóját, hiszen akik nem a KLTE-n, hanem az ELTE-n végeztek immáron történelmi időkben, nem kerülhették ki Hahn professzor nagy érdeklődéssel várt és mindig esemény teli óráit a görög történelemtől. Így most Hahn István pályájának indulása körüli összefüggések egy fontos részletével ismerkedhettünk meg.⁷

Én azt a néhány forrást tettem közzé, amely eldöntötte a kérdést, hogy Agostino Casaroli levéltári magángyűjteménye mégsem magánlevéltár és az olasz állami levéltárügy meghajolt a vatikáni érvelés előtt: visszaadta eredeti, hivatalból illetékes őrzési helyére, ahol egyben, ennek a kanyarnak köszönhetően, egy nagy kivételnek is örvendhet: nem lett zárolva, hanem továbbra is kutatható.⁸ Amúgy, mint számos esetben, Casaroli életének alakulásán is az látható, hogy nem elveszített idő a levéltárban töltött egy-két évtized, hiszen a forrásokkal való napi kapcsolat egy idő után inspirál és a kutatói, publikálói vénát erősíti, ahogy az Ünnepelt életében is alakult. Nem lehet büntetlenül hosszú időt tölteni a történeti dokumentumok inventarizálásával, állagmegóvásával, mert egy idő után ezek az iratok beszélni kezdenek és korábban föl nem tárt összefüggések irányába lendítenek tovább. Egy idő után a levéltáros történészé válhat, így netán forrásokat kezd publikálni és szokatlan, újdonság erejével jelentkező összefüggéseket vizionálni. Bár sok esetben igaz, hogy a levéltáros megmarad bizony levéltárosnak, csak ezt nem tudja és így nem gazdagítja igazán a történelmi irodalmat.

Vannak továbbá szerzők, akik a megtorlás témájában alkottak maradandót, így például megtudtuk, hogy 1848/49-et követően a megtorló szándéka sokkal nagyobb arányú volt és azt is, hogy a megtorlás valójá-

ban értelmetlen, mert a hatalomnak legitimálnia kell magát, és ha úgy hozza, megeleégzik ugyanazokkal, akiket egykor likvidálni akart.⁹ Vagy »a Zinner« példáján is inspirálva, aki megszámlolta az áldozatokat, kimutatja a különböző korok veszteségeinek számát.¹⁰ Mint ahogy rémségekkel teli a közreműködők, így az ügyészek egyfajta almanachja is.¹¹

Ezen kívül vannak szerzők, akik párhuzamban Ünnepelt eddigi kutatásaival és publikációival, a hazai német kisebbség témaköréből hoztak régit és újat, nem kezelve tabuként az antiszemitizmus kérdését sem.¹² Vannak olyan szerzők is, akik idáig elfeledett összefüggésekre hívták fel a figyelmet, így újragondolhatjuk a szegedi gondolat születésének körülményeit egy konkrét példa kapcsán,¹³ vagy azt, hogyan süllyedt le a lehető legmélyebbre a külügy Rajk László hivatali idejében.¹⁴

Nem ígérem és nem ígérhetem, hogy e szubjektív válogatás a teljesség igényével készül, nem is lehet igény egy ilyen szép vaskos kötet esetében, ilyen sok szerző esetében. Mi több, a jog világot kutatóként messze elkerültem – az Ünnepelt tudásával –, és szerencsémre eddig a jogot gyakorlók elé sem idéztek meg meg.¹⁵

De nem zárhatjuk le e szubjektív gondolatokat, ha nem nevezzük néven a Szerkesztőket, akik heroikus munkával, határidőre, eléggé nem helyteleníthető módon és még a törvényi szabályozás előtti időben számos túlórában, hétvégén, minőségi munkát végeztek. Köszönet érte, Fodor Veronika, Gecsényi Patrícia, Hollósi Gábor, Kiss Dávid, Ráczné Baán Krisztina és Rácz János! Míves munkátok összecseng a szerzőkével és így ez a könyv több lett, mint Emlékkönyv, az írások időrendbe helyezve olvasókönyvvé váltak, amelyben felfrissíthetjük ismeretünket hazánk legújabb történetével kapcsolatban, egyes konkrét események, egyes konkrét mozaikszemek példáján. Ezek az írások, nem véletlenül, annak az Intézetnek a kutatási illetékességén belül maradnak, amely Intézet keretein belül Ünnepeltünk az elmúlt öt esztendőben az 1945 utáni Kutatócsoport, majd a Levéltár élén állt és, mint ezen a példán is látható, nem eredménytelenül!¹⁶

Jegyzetek

¹ Kiss Dávid és Rácz János interjúja Zimmer Tiborral. 21–53. p.

² Monok István: *Imitatio Christi, Stultifera navis, Stultitiae Laus: Gondolatok Európáról, az értelmiség szerepéről*. 95–98. p.

³ Bölcskei Gusztáv: *Arthur Rich szociáletikai „kriteritológiája”*. 99–106. p.

⁴ Oláh Tamás: *A protestánsok és katolikusok viszonya Tokaj-Hegyalján 1692–1693-ban három forrás tükrében*. 109–126. p.

⁵ Ifj. Barta János: *Egy feltörekvő megyeszékhely a 18–19. század fordulóján*. 127–131. p.

⁶ Bank Barbara: *Adalékok a komáromi Csillagerőd internálótábor történetéhez (1945–1946)*. 235–246. p.; Mikó Zsuzsanna: *A Szovjetunióból hazaszállított hadifoglyok elhelyezésének problémái*. 247–252. p.; Gecsényi Lajos: *Hogyan tovább? A magyar emigráció útkeresése*. Eckhardt Tibor és Horthy Miklós levelei Lengyel Béla

altábornagyhoz (1949). 273–281. p.; Gecsényi Patrícia: *Ötvenhatos magyar menekültek Ausztriában*. Richard M. Nixon amerikai alelnök látogatása Bécsben. 320–327. p.; Kovács Tamás: *Forrásközlés egy forrásközlés megjelenéséről*. A Weiss-Manfréd-vagyon német kézbe kerülése. 338–344. p.

⁷ Haraszi György: *„Kisegítő toloncház” a Ferenc József Országos Rabbiképző Intézetben, internálótábor Kistarsán és Csepelen*. Dr. Hahn István beszámolója. 222–234. p.

⁸ Somorjai Ádám OSB: *Magyar vonatkozások Agostino Casaroli levéltári magángyűjteményében 1962–1995*. 345–353. p.

⁹ Hermann Róbert: *Számonkérés 1849–1850-ben*. 138–150. p.

¹⁰ Andaházi Szeghy Viktor: *A Szovjetunió elleni harcok személyi veszteségei az 1941. évi hadműveletekben*. 203–215. p.; Kiss Dávid: *’56-os menekültek osztrák szemmel*. 311–319. p.; Ibolya Tibor: *Az 1918-*

as illavai fegyvenkötés és a váci sortűz igaz története. 384–395. p.
Vókó György: *A homálytakarta áldozatokról*. 414–420. p.

¹¹ Kiss Réka: Ügyészek a megtorló gépezetben. 454–468. p.; Varga Zsuzsanna: *A „szocialista törvényesség” színe és visszája*. 469–476. p.

¹² Orosz László: *Antiszemita megnyilvánulások a hazai német mozgalom sajtójának korai időszakában*. 180–195. p.

¹³ Zombori István: *A „szege di gondolat” születése és Vas Zoltán*. 216–221. p.

¹⁴ Soós Viktor Attila: *Rajk László külügyminisztersége*. 263–272. p.

¹⁵ A kötet második felében (373–550. p.) tetemes oldalszámmal a joghoz kötődő tanulmányok olvashatók. Szerzőik írásaikban fel-

tárják a XVIII. század fordulójától a kelet-európai igazságügyi reformokig, az európai integráció sodrásába kerülésig, a honi rendszerváltoztatást követő évtizedek jogalkotásáig a különböző összefüggéseket. Közöttük egyaránt vannak az Ünnepeletnek barátai, kollégái, tanárai és diákjai. Példaként a jogtörténészek mellett a Kúria elnöke és helyettese, a fővárosi és egy megyei főügyész, az OKRI igazgatója és munkatársa, a Magyar Igazságügyi Akadémia igazgatója, a büntetés-végrehajtás parancsnokának helyettese, az ELTE két cikluson keresztül volt jogtörténész rektora, és így tovább.

A Gondolat Kiadó könyvajánlata

KUKORELLI ISTVÁN

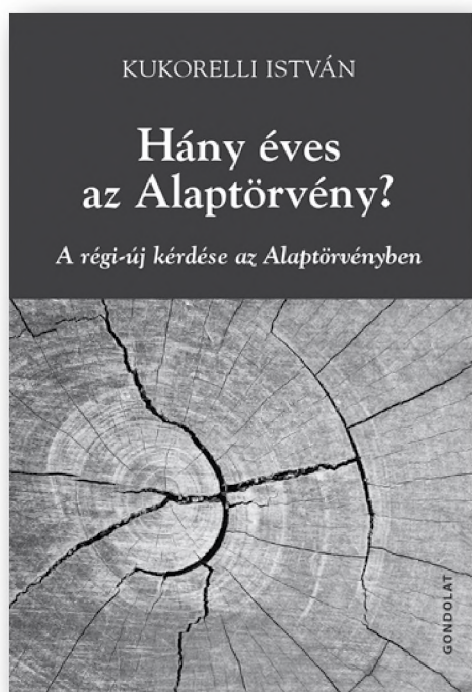
Hány éves az Alaptörvény?

A régi-új kérdése az Alaptörvényben

A tematikus tanulmánykötet a *Hány éves az Alaptörvény?* címet viseli és ez a címadó tanulmánya is. A *Hányas vagy?* kérdése nem ismeretlen a köz-és magánbeszélgetéseinkben, s különös jelentősége van a számoknak a több szempontból sajátos, megszakításokkal, rendszerváltásokkal tarkított magyar alkotmánytörténetben is.

A könyv két fejezetből áll, az elsőben az elvibb, alkotmányjogi írások találhatóak, a második történetibb és talán személyesebb hangvételű.

A könyv alkotmánytörténetileg lényegében és nagyvonalakban a 20. század közepétől 2016-ig nyomon kíséri a magyar állam és alkotmány történetét. Központi témája az 1989–90-es alkotmányos rendszerváltozás. Sikeres volt-e alkotmányjogi értelemben a rendszerváltozás, vagy itt kell keresni az ősbűn forrását? *Annus mirabilisként*, vagy *annus miserabilisként* vonul be a történelembe ez a két év, ami alatt több történt, mint a megelőző negyven évben összesen.

Miután a szerző résztvevője volt az alkotmányos rendszerváltozás folyamatainak, ezért néhány személyesebb hangú visszaemlékezés, interjú is található a kötetben (Népfrontátvonulás, emlékeim a taxisblokádról, Szárszó). Ezeket nem vinném magammal.

286 oldal, 3000 Ft
ISBN 978 963 693 743 0